Ч. 260 Пятниця 19 падолиста (1 грудня) 1893. Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Редакція и Администрація улица Чарнецкого ч. 3.

Листы приймають ся лишь франковані.

Рекламаціи неопечатаній вôльній вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостваxъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поединоке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поединоке число 3 к.

Справы парляментарнî.

Коаліція парляментарна скрѣпила ся знову. Якъ звѣстно запросила была сполучена лѣвиця нѣмецка клюбъ ліберального центра або т. зв. клюбъ Короніні́ого до спôльнои акціѣ зъ коаліцією. Клюбъ сей ухваливъ отже резолюцію, въ котрôй каже ся, що клюбъ готовъ пôдпирати правительство въ надіи, що засады клюбу и управненî бажаня людности репрезентованои его членами будуть въ повнѣйшôй мѣрѣ увзглядни́ованî якъ доси. Клюбъ поручивъ вôдтакъ свому зарядови, щобы сторонництву сполученои лѣвицѣ заявивъ готовôсть клюбу до удержаня зъ нимъ якъ найлѣпшихъ вôдносинъ.

Въ комисіи для стану выимкового въ Празѣ вела ся вчера довша дебата. Міністеръ Бакегемъ заявивъ, що правительство признае заведене стану выимкового въ Празѣ за зовсѣмъ оправдане и бере за то повну одвѣчальнôсть на себе та буде ту справу заступати передъ повною Палатою. Міністеръ мусить рѣшучо выступити противъ того, мовь бы то часть одвѣчальности за то, що стало ся въ Чехахъ, спадала на попередне правительство ґр. Таффого. — Пос. Коппъ (зъ лѣвицѣ) представивъ въ яскравыхъ краскахъ небезпечнôсть, яка пануе въ Чехахъ, та доказувавъ, що навѣть члены Найв. Двору дôзнають тамъ оскорбы; зъ тои причины треба конче задержати станъ выимковый въ Празѣ и знести его ажь тогды, коли тамъ настануть лѣпшî вôдносины. — Пос. Барайтеръ (зъ нѣмецкои партіѣ народнои) протививъ ся задержаню стану выимкового доказуючи, що звычайне законодавство выстане зовсѣмъ, щобы въ Празѣ удержати впорнѣ порядокъ и спокôй. На пытане Барайтера заявивъ міністеръ Бакегемъ, що навѣть и тогды, коли бы парляментъ не затвердивъ стану выимкового, то правительство не знесло бы его. — Пос. Пацакъ (Молодочехъ) полемізувавъ зъ Коппомъ и вôдкликувавъ ся до членôвъ комисіѣ, щобы при осуджуваню предложеного матеріялу были справедливыми, бо то розходить ся о знесене найголовнѣйшихъ правъ народу. Бесѣдникъ сказавъ: Памятайте на то, що нинѣ менѣ, завтра тобѣ.—Міністеръ Бакегемъ промовивъ ще разъ за задержанємъ стану выимкового въ Празѣ, а давши обширне поясненє о тайнôмъ товариствѣ ческôмъ „Омлядина“ потвердивъ, що дѣйстно пôдъ ту пору розкидувано ирідентистичнî прокламаціи въ Тріестѣ и Гориции, лишь що всѣ тî прокламаціи походили п реважно изъ заграницѣ. — Промавлявъ ще пос. Герольдъ, котрый доказувавъ, що выимковый станъ въ Празѣ не стереже зовсѣмъ публичного порядку, лишь заведено его въ цѣляхъ партійныхъ. Бесѣдникъ вôдкликувавъ ся до нѣмецкои лѣвицѣ, щобы она не голосувала за предложенями. — Опôсля прийшло до голосованя и остаточна комисія ухвалила 12 голосами противъ 6 задержати станъ выимковый въ Празѣ и околици. Противъ того голосували: Пацакъ, Герольдъ, Фандерликъ, Барайтеръ, Кляичь и Альфредъ Короніні. Референтомъ для тои справы въ повнôй Палатѣ выбрано пос. Фукса. Пос. Герольдъ зголосивъ вотумъ меншости.

Въ комисіи зелѣзничôй вела ся нарада надъ предложенємъ правительства въ справѣ зелѣзниць Вальпґана. Міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ заявивъ, що правительство мае на оцѣ интересъ цѣлои державы и поодинокихъ краѣвъ и прикро бы ему було, наколибъ предложення зелѣзничî осуджувано зô становища національного. Цѣла держава мусить насамперелъ помагати бѣднѣйшимъ краямъ. Міністеръ повитавъ зъ радостію установлене закона о льокальныхъ зелѣзницяхъ для поодинокихъ краѣвъ, що дае правительству можнôсть на рôвныхъ засадахъ удѣляти запомогъ изъ фонду державного. Нема чого побоювати ся, що Тріестъ потерпить черезъ заведене зелѣзницѣ Вальсуґана, бо вже теперь всѣ фрахты, що идуть полудневою зелѣзницею ажь до Тріесту, не доходять зовсѣмъ до Тріесту и ледви, щобы тî товары, що признаненî до Тріесту, перенощено зъ головнои лініѣ на бôчну гôрску зелѣзницю. — Пос. Бурґпталеръ предложивъ резолюцію, взываючу правительство, щобы оно скоро залагодило справу тріестиньскои зелѣзницѣ. Наконець ухвалила комисія предложення правительства въ справѣ будовы зелѣзниць: Вальсуґана, зелѣзницѣ въ долинѣ рѣки Ибсъ и зелѣзницѣ Галичь-Островъ (Тернополь).

Учителѣ середныхъ школъ зъ цѣлои австрійскои Монархіѣ внесли петицію до Рады державнои въ справѣ пôдвысшення платнѣ и получшення вôдносинъ авансу. Петиція жадае, щобы учителямъ середныхъ школъ признано взагалѣ пôдвысшене першои сталои платнѣ; по друге, щобы замѣсть истнуючихъ доси пятилѣтныхъ додаткôвъ по 200 зр., зъ котрыхъ бôльше якъ пять доси не можна дослужити ся, — введено на будуче трилѣтнî додатки по 150 зр. и щобы учитель такихъ девяти додаткôвъ въ бездоганнôй службѣ мôгъ дождати ся; дальше, щобы вже по признаню четвертого додатку трилѣтного слѣдувало посунене до

---

1)

СТОРОЖА ПЕРЕДЪ МРКАЛІЕ.

Боснацке оповѣданє зъ року 1882.

Була четверта година досвѣта, однакъ чорна нôчь зимова покрывала ще своимъ плащемъ скалистî, снѣгомъ застеленî утесы Пугагоры [1]). На небѣ покрытôмъ хмарами не видко було анѣ одной зôрки и понурою та пустою здавала ся цѣла дика околиця. Та не була она пустою пôдъ той часъ....

У величезнôмъ шатрѣ горѣла невелика ватра, а довкола неи лежали и сидѣли покуленî на снѣгу вояки. При самôмъ огни три австрійскî офицеры, загорнувшись у плащѣ и капузы, вели тихцемъ розмову:

— Якъ думаешь, папе капитане? — пытавъ оденъ зъ нихъ старшого, бородатого мужчину, провôдника вôддѣлу. — Дôждемо ся инсурґентôвъ чи нѣ?

Капитанъ обтрясъ попелъ зъ циґара и покивавъ головою.

— Хтожъ то може знати.... мабуть прийдуть. Доносъ бувъ выразный: „Ивонъ Спутичь збирае повстанцѣвъ на Плетарі [2]) и пôде въ ними черезъ Улобичь-планину [3]) на Кікало и Мркаліе....“ Отже туды повиннî переходити....

— Добре — вôдповѣвъ другій поручникъ — але мы ждемо на нихъ уже двайцять чотири годинъ, а ихъ якъ нема такъ нема!

— Ты такъ кажешь, якъ бы тобѣ було тужно за ними, Правнівцъ? — спытавъ капитанъ и усмѣхнувъ ся легко.

— Ну, вжежь! Два мѣсяцѣ сидимо вже на земли повстанцѣвъ; що дня доходять до насъ зô всѣхъ сторôнъ вѣсти про кровавî стрѣчи и битвы, майже всѣ товаришѣ зъ полку були вже въ огни, а я ще доси боснацкого пороху и не нюхавъ.

— Я навюхавъ ся вже его досыть бувши кадетомъ, пôдчасъ окупаціѣ — вôдозвавъ ся першій поручникъ. — Бувъ я пôдъ Баналюкою и при здобутю Сараєва, але признаю ся, що волѣвъ я тамту кампанію. Була бôльше правильна и подôбнѣйша до правдивои войны.... ся бôльше роздроблена, частинна, за теже завзятѣйша и страшнѣйша.... Здае ся, наче бы тымъ людямъ зъ часомъ прибуло бôльше завзятя и дикости....

На хвилину розмова урвала ся. Мокре галузе, докидане до ватры, сычало и тлѣло лѣниво; вôдъ всходу Вучево-брда [4]) и Дрины вѣявъ легкій вѣтрець, звѣщаючи недалекій схôдъ сонця.

Капитанъ перебивъ мовчане.

— Вôдваги тымъ очайдухамъ не можна вôдмовити — воркнувъ загортаючи ся сильнѣйше у плащъ — можна навѣть сказати, що тî опришки мають у собѣ щось зô середновѣчного лицарства и способнî до великодушного посвяченя; хочь не бракуе мѣжь ними и простыхъ шибениковъ....

— На прикладъ той Топонъ Спутичь, що донѣсъ намъ на свого рôдного брата! — сказавъ поручникъ Правнівцъ.

— Чувъ я у Фочи цѣлу исторію на той тематъ — замѣтивъ другій офицеръ — не знаю лише, кôлько въ нѣй правды?...

— Се про обохъ братôвъ Спутичѣвъ и доньку Кобачъ-бега?

— Такъ; молодшій Топонъ мавъ зъ нею повѣнчати ся.... день весѣля бувъ уже назначеный, ажь ту паразъ явивъ ся старшій Ивонъ, зыскавъ собѣ родичѣвъ и забравъ братови дѣвку зъ-передъ носа.... Були тамъ мабуть рôжнî любовнî авантуры; дѣвка хотѣла утѣкати, Топонъ хотѣвъ себе житя позбавити, та скôнчило ся тымъ, що присягъ собѣ страшно пôмстити ся на братѣ.... Отже й мае его вôдъ тои поры на кождôмъ кроцѣ переслѣдувати. Теперь найшовъ собѣ легкій спосôбъ выконати свою присягу, вôддаючи брата въ нашî руки....

— Для насъ то добре — перебивъ капитанъ — бо Ивонъ Спутичь напсувавъ уже намъ доси богато крови.... та всежь єякъ чи такъ сей Топонъ шибеникъ!

Въ тôй хвили вôдъ стороны высуненои напередъ ведеты роздавъ ся голосъ:

---

[1]) Скалисте узгôре о 5 кільометрôвъ на полудне вôдъ мѣсцевости Кікало и Мркаліе, у вилахъ рѣкъ Сулієвки и Дрины.

[2]) Дико пошарпанî верхи на границы Герцоґовины.

[3]) То сѣдло гôрске, що лучить Плетарі въ Пугагорою.

[4]) Выжина на лѣвôмъ березѣ Дрины.

ранги VIII, а по признаню 7 трехлѣтя посунене до ранґи VII. Вконци жадае петиція признаня директорамъ VI ранґи и конечныхъ змѣнъ та полученъ що-до заосмотреня вдôвъ и сиротъ.

Въ меморіялѣ, долученôмъ до сеи петиціѣ, пôднесено, що зъ причины малои вынагороды учителѣвъ середныхъ школъ и не дуже добрыхъ выглядôвъ на авансъ, богато молодыхъ а способныхъ людей вже по скôнченю фільософичныхъ студий и по коротк҄омъ побутѣ въ службѣ учительской, покидае той фахъ и переносить ся на инше поле публичнои працѣ, де въ розмѣрно коротшôмъ часѣ можна дождати ся красшои будучины. Якъ разъ въ послѣдныхъ лѣтахъ було богато выпадкôвъ, що старшй вже кандидаты званя учительского, навѣть по кôлькалѣтнôй службѣ въ характерѣ суплента, зачинали на ново студіѣ правничй, медичнй, або вступали навѣть до войска и тымъ способомъ скорше здобули собѣ певнй и зъ огляду матеріяльного значно лучшй становища, нѣжь ихъ товаришѣ, що лишили ся у званю учительскôмъ. Довголѣтнй досвѣды ствердили то впрочôмъ вôдъ давна, що правникъ, вступаючій до службы судовои або политичнои, далеко скорше випереджуе въ авансѣ свого товариша шкôльного, котрый выбравъ собѣ карієру учителя середныхъ школъ. Та карієра кôнчить ся звычайно на IX ранзѣ, бо доси мало було выпадкôвъ, щобы учителя посунено до высшои ранґи.

Переглядъ политичный.

Є. Вел. Цѣсарь розпорядивъ управильнити платню робôтникôвъ въ баняхъ сольныхъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ. Пôсля сего розпорядженя мае бути пôдвысшена платня тымъ робôтникамъ о десять процентъ.

Въ Празѣ вôдбули ся вчера тѣснѣйшй выборы до рады громадскои и закôнчили ся побѣдою Молодочехôвъ, позаякъ зъ нихъ выбрано чотирохъ членôвъ до рады. Остаточный результатъ представляе ся такъ, що теперь засѣдае въ празкôй радѣ громадскôй 48 Старои 38 Молодочехôвъ.

Въ Колѣ польскôмъ мае вже сими днями наступити выбôръ предсѣдателя. Пôсля Presse мае бути выбраный предсѣдателемъ пос. Беное, а его заступниками послы: Пініньскій и Щепановскій.

На вчерашнôмъ засѣданю угорского парляменту предложило правительство проектъ о судахъ адмінистраційныхъ. Проектъ той предкладае судôвъ адмінистраційныхъ першои инстанціѣ и высшого суду адмінистраційного въ Будапештѣ, котрого президентъ и члены будуть именованй цѣсаремъ. Предложене се єсть початкомъ великои реформы адмінистраціѣ комітатôвъ угорскихъ.

Зъ кризою французского кабінету вырынае чимъ разъ больше и борба теперѣшнього президента републики, Карнота, зъ можливымъ своимъ наслѣдникомъ, Казимиромъ Періеромъ. Назвище Казимира Періера, котрый зъ великою зручностію вôдмовивъ місіѣ утвореня нового кабінету, лучать чимъ разъ больше зô справою выбору президента, а Карно потребуе здобути ся на великій тактъ политичный, щобы ему удало ся вôдзыскати утрачену популярнôсть. Борба Карнота зъ Періеромъ о президентуру зарисовуе ся чимъ разъ больше. Карно хотѣвъ бы очевидно, щобы Періе, обнявши теперь президентуру кабінету, зуживъ ся въ працяхъ парляментарныхъ и стративъ свое значѣне. Фактъ, що президентъ Карно радивъ ся ажь обохъ віцепрезидентôвъ палаты въ справѣ залагодженя кризы, уважають деякй французскй ґазеты за крокъ вымѣреный противъ Періера и уважають его за доказъ, що борба межи Карнотомъ а Періеромъ дѣйстно заостряе ся.

Испанія розпочала зъ великимъ шумомъ войну противъ Кабілѣвъ въ Ріфѣ, выслала вже туды навѣть значну армію и свого маршалка Мартінеца-Кампоса а теперь надходить наразъ вѣсть зъ Мадриду, що политика Испаніѣ супротивъ марокканьского султана позôстане незмѣнена. Переговоры будуть и дальше вести ся а султанови буде полишено, щобы вôнъ самъ Кабілѣвъ покаравъ. Все отже позôстане по давному и всяка политична запутанина єсть выключена. Така нагла змѣна въ поступованю Испаніѣ супротивъ Марокка не дасть инакше пояснити ся, якъ лишь якимись дипльоматичнымъ крокомъ въ першôмъ рядѣ очевидно — Англіѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 30 падолиста

— **Именованя.** Адъюнктъ податковый Александеръ Миґович имнованый контрольоромъ податковымъ.

— **Презента.** Ц. к. Намѣстництво надало опорожнену парохію въ Лелюховѣ о. Ґнатови Вислоцкому, гр. кат. адмінистраторови тамже.

— **На будову руского театру** надôслали пп.: Андр. Гургула въ Рогатина 9 зр. 10 кр., зôбраныхъ на весѣлю у о. Галевича въ Залановѣ: Ос. Билиньскій въ Комарна 15 зр. 67 кр., зôбраныхъ п. Мих. Колтуномъ въ Клѣцка дня 21 падолиста на вечерницяхъ руской читальнѣ въ Комарнѣ; о. Юр. Куницкій въ Игровицѣ 11 зр. 50 кр., зôбраныхъ п. Кл. Куницкою при нагодѣ именинъ пп. Ерасна и Мих. Ходоровскихъ въ Малашôвцяхъ. Дальше надôславъ п. Ол. Ротко окôнченый богословъ въ Новицѣ 11 зр. 68 кр., зôбраныхъ п. Ол. Глодзиньскимъ и дружкою панною Людм. Березôвскою на его весѣлю въ панною Соф. Петрушевичѣвною въ Новици дня 16 падолиста.

— **Комітетъ будовы руского театру** вôдбувъ 28 падолиста засѣдане пôдъ проводомъ сов. о. Ильницкого. Зô справозданя референтôвъ показало ся, що збиране складокъ на будову поступае досыть пиняво. Вôдъ 4 жовтня до 28 падолиста станъ касы побôльшивъ ся зъ 6.593 зр. на 7.547 зр. Єсть се незначна сума въ виду широкихъ заходôвъ комітету. Комітетъ сей розôславъ въ своѣмъ часѣ книжочокъ купоновыхъ на кôлькадесять тысячь зр., зъ чого доси не вплынуло ще богато гроша. Крôмъ того розôславъ комітетъ вôдозву до всѣхъ (74) радъ повѣтовыхъ, просячи о надсыланє датк҄ôвъ, удавъ ся также до 102 радъ мѣскихъ и до 2.430 зверхностей громадскихъ, але результатъ тыхъ заходôвъ досыть слабый. — На внесене сов. Мандичевского рѣшено теперь застукати до галицкихъ банкôвъ, щадницъ и товариствъ задатковыхъ. — Совѣтникъ Ильницкій предложивъ подане до Намѣстництва зъ просьбою о продовжене призволу збираня складокъ на рôкъ 1894, а инспекторъ краєвый п. Ив. Левицкій приймивъ на себе обовязокъ уложити подане до міністерства зъ просьбою о призволене на збиране датк҄ôвъ и въ другихъ краяхъ Долитавщины. Въ виду тыхъ широкихъ заходôвъ, помноженя пушокъ по торговляхъ и письмъ до приватныхъ особъ, щобъ они на будову театру нашого занялись устроюванємъ вечеркôвъ декляматорскихъ и забавъ товарискихъ — комітетъ мае повну надѣю, ще патріоты нашй розвинуть въ краю бôльшу якъ доси енерґію. Кожду нагоду, кожду хвилю належало бъ выхôснувати, щобы бодай дрôбною лептою запомогти дѣло, котре духовому розвоеви нашому принесе на певно значнй користи, а свѣтови покаже, що и Русинъ вôдчувае потребы культурныхъ народôвъ Европы. — Додамо ще, що дир. п. Вас. Нагôрный приймивъ ся обовязку постаратись въ якъ найкоротшôмъ часѣ о те, щобы въ продажи находились листовый папѣръ и куверты зъ окремыми прикрасами, зъ котрыхъ чистый дохôдъ вплывавъ бы також до фонду будовы.

— **Другй вечерницѣ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“** у Львовѣ вôдбудуть ся въ недѣлю, дня 3 грудня. Чистый дохôдъ изъ вступу и буфету, котрый ула-

---

— Halt! Wer da?

Офіцеры въ однôй хвили зôрвали ся на ноги; воякы схопили за карабіны и станули въ хатѣ. Настало непевне выжиданє, пôдчасъ котрого пôдофіцеръ поготôвля, взявши зъ собою одного вояка, пôшовъ у ту сторону, звôдки пôшовъ голосъ.

Чути було, якъ скрипѣвъ замерзлый снѣгъ пôдъ чоботами вôдходячихъ, спершу выразно, потôмъ слабше, а вкôнци все затихло. Офіцеры и воякы зъ найбôльшою увагою вслухували ся въ тишину, не знаючи, чи вже слѣдуючои хвилѣ не перервуть еѣ грôзнй крики и гукъ выстрѣлôвъ.

Але дôйшовъ до нихъ тôлько придушеный вôдголосъ коротк҄ои розмовы, почôмъ снѣгъ знову почавъ скрипѣти и за хвилину вышли зъ темноты высланй до ведеты воякы.

Передъ ними йшовъ молодый боснакъ зô звязаными на плечахъ руками. Ступавъ смѣло, а коли станувъ передъ капітаномъ, у сяєвѣ свѣтла, що ватра кидала, притомнй дивували ся его величнôй, гарнôй поставѣ и строеви незвычайно заможному якъ на простого селянина.

Короткій его кафтанъ бувъ пôдшитый вовчимъ кожухомъ; червоный поясъ тканый золотомъ, а ручка ганджару и пістолетôвъ запханыхъ за поясъ, була обсыпана дорогими камѣнчиками. Выглядавъ на сына богатого беґа и взагалѣ бувъ бы всѣмъ подобавъ ся, якъ бы не смутне снѣде лице его и понурный выразъ глубоко запалыхъ очей, що вперто дивили ся въ землю.

— Хто ты такій? — спытавъ капітанъ, мѣряючи прихожого суворымъ поглядомъ.

Запытаный пôднѣсъ очи и вдививъ ся въ лице офіцера.

— Я Тононъ Спутичь — вôдповѣвъ.

Почувши се имя, всѣ довкола живо зворушили ся, а на лицяхъ офіцерôвъ знати було нагле зацѣкавлене, злучене зъ легкою погордою.

— Чи маешь що при собѣ, чимъ мôгъ бы ты доказати, що ты справдѣ той, за кого себе выдаешь? — пытавъ дальше капітанъ, однакъ не выявивъ нѣ найменшого зворушеня.

Уста боснака выкривили ся до слабого усмѣху:

— Маю, ґоспода, маю.... новй вѣсти про повстанцѣвъ!

— Кажи!

— За годину, рôвно зô сходомъ сонця зъ трехъ сторôнъ ударять на васъ....

— Якъ то? Такъ богато людей мае твôй братъ пôдъ собою?...

Боснакъ задрожавъ цѣлый и выпроставъ ся грôзно.

— Мôй братъ? *Йокъ, ґоспода!*[5]) То не братъ мôй, але ворогъ тяжкій! щобы его сатана задушивъ!

Подобгасте лице скорчило ся при тыхъ словахъ, очи заблисли зловѣщо, а зъ рота выскочили два ряды бѣлыхъ зубôвъ, острыхъ якъ у вовка. Але тревало се коротко; гнеть утихомиривъ ся и давъ вôдповѣдь на пытане капітана:

— Ивонъ Спутичь злучивъ ся вчера на Улобичь-планинѣ въ вôддѣломъ Станка Срдезича, що 200 людей мае. Оба знають се, що лише одну компанію выслано противъ нихъ и тому постановили окружити васъ и напасти зô всходомъ сонця вôдразу зъ трехъ сторôнъ: вôдъ Вучево-брда, вôдъ Перушицѣ[6]) и вôдъ Улобичь-планины. Першій нападе васъ Срдевичь вôдъ Вучево-брда, але то буде нападъ тôлько уданый и выконаный силою зовсѣмъ незначною; у хвили, коли вы звернете ся противъ него, Ивонъ зъ цѣлымъ вôддѣломъ ударить на васъ вôдъ Улобичь-планины и Перушицѣ.

Капітанъ здивлювавъ ся недовѣрчиво и пытаючо у боснака.

— Єсли брешешь — промовивъ коротко — то пôдъ дерево и кулька въ лобъ!

Боснакъ здвигнувъ згôрдно плечима.

— Єсли менѣ не вѣрите, завтра васъ не буде!

Настало глухе мовчанє. Капітанъ стоявъ якійсь часъ нерѣшучо, потôмъ махнувши рукою приликавъ офіцерôвъ до себе, выдавъ вôдповѣднй приказы и пояснивъ коротко плянъ намѣреного дѣланя. Бувъ то плянъ зовсѣмъ простый и единый, що мôгъ мати поводжене. Пятьдесять воякôвъ пôдъ проводомъ Прави-

[5]) Значить: „Нѣ, пане“.

[6]) Правый доплывъ Сулієски.

джує „Клюбъ Русинокъ“, призначеный на фондъ будовы руского театру. Вступъ для членôвъ руско-народныхъ товариствъ и ихъ родинъ по 25 кр. вôдъ особы.

— **Заборона громадной ѣзды жидôвъ** до Сиріѣ и Палестины. Міністерство справъ внутрѣшныхъ повѣдомило всѣ політичнѝ власти, що турецке правительство заборонило рѣшучо впускати до Сиріѣ и Палестины жидôвъ, если они ѣдуть въ больпôмъ числѣ. О сѣмъ мають бути повѣдомленѝ австрійскѝ жиды. Поодинокимъ подорожуючимъ особамъ жидôвского походженя довволено перебувати въ Палестинѣ и Сиріѣ найдовше оденъ мѣсяць.

— **Новый способъ обманьства.** Недавно донесли польскѝ часописи, що проживаючій у Львовѣ польскій маляръ Янъ Стика, звѣстный творець патріотичного образа Polonia, именованый членомъ парижской Académie artistique scientifique et literaire и що одержавъ вôдъ сей академіѣ золотый медаль за свои малярскѝ творы. Мѣжь тымъ показало ся, що сего маляря обманули. Медаль одержавъ вôнъ дѣйстно, але не золотый лише безвартный и то не вôдъ згаданой академіѣ, бо такой въ Парижи нема, лише вôдъ шайки обманцѣвъ въ Лювіеръ въ Бельґіи, въ провінціи Гено́. Тѝ обманцѣ розтягнули свою дѣяльнôсть на артистôвъ цѣлого свѣта, а теперь выбрали собѣ за операційный теренъ Конґресôвку и Галичину. Они посылали артистамъ дипльомы, а вôдтакъ за значною грошевою оплатою медалѣ. Крôмъ маляря Стики обманули въ той спосôбъ кôлькохъ музикôвъ польскихъ у Варшавѣ и Краковѣ та трехъ у Львовѣ.

— **Сороклѣтный ювилей народного учителя,** Такого нечастого ювилею довело ся дожити п. Михайлови Кочиркевичеви, управителеви шестиклясовои школы женьской въ Перемышли. Обходомъ симъ занявъ ся комітетъ зъ перемыского товариства педаґоґічного. Дня 20 е. м. вôдправлено молебнѣ на интенцію ювилата въ церквѣ и костелѣ при участи шкôльнои молодѣжи. Потôмъ зôбрали ся всѣ въ головнôй сали згаданои школы. Тамъ промовили до ювилата: окружный инспекторъ Релінґеръ, презесъ мѣсцевои Рады шкôльнои Ст. Голиньскій, учителька Евґ. Цѣпановска, учителѣ Кшановскій и Павликовскій и катехитъ Кондрацкій, величаючи его довголѣтну працю. Ювилатови подано въ дарунку золотый перстень и срѣбный кôшь зъ адресомъ. Обходъ закôнчивъ ся забавою въ домѣ п. Кочиркевича.

— **Нещасна пригода.** П. Иполитъ Реклевскій, властитель Чорного Потока, высѣдавъ передъ ґанкомъ свого дому зъ воза и упавъ при тôмъ такъ нещасливо на землю, що на мѣсци забивъ ся. Бувъ се чесный чоловѣкъ, дуже любленый селянами.

— **Страшнѝ бурѣ** лютили ся минувшого тыждня вздовжь побережа Атлянтійского океана и моря Нѣмецкого та наробили величезнои шкоды. Сѝ бурѣ вôдбили ся въ Галичинѣ сильнымъ вѣтромъ черезъ кôлька днѣвъ. Буря настала въ пятницю на пôвнôчной части Атлянтійского океана, а була така сильна, що громадна островôвъ Гебридскихъ на пôвнôчь вôдъ Шкотіи була зовсѣмъ залита водою. Филѣ впадали зъ незвычайною сѝлою на островы и переливали ся ажь по противнôй сторонѣ до моря. Нечисленнѝ мешканцѣ, убогѝ рыбаки, ледви утѣкли зъ житємъ на горбки. Ихъ добутки забрала вода. Шкотскѝ рѣки прибули такъ, що знищили кôлька рыбацкихъ осадъ и розбили много кораблѣвъ, мѣжь ними оденъ почтовый пароходъ зъ 200 подорожными. Безъ слѣду щезло кôлька кораблѣвъ, що передъ самою бурею выплыли зъ Ліверпуля до Марсиліи. Буря лютила ся цѣлу суботу и недѣлю, посуваючи ся на всхôдъ. Въ суботу найсильнѣйша була на побережахъ Франціи и Ирляндіи, ушкодила военну пристань въ Шербурзѣ, зъ котрои хопила и вынесла на отверте море кôлька купецкихъ кораблѣвъ, мѣжь ними два великѝ англійскѝ и одинъ нѣмецкій зъ Гамбурга. Пôдъ вечеръ въ суботу буря дôстала ся до каналу Ля Маншъ; тутъ море такъ пôднесло ся, що до плоскѝ береги, залила ихъ вода до ширины 200 метрôвъ и знищила всѣ гати и пристанѣ рыбацкѝ. Въ мѣстѣ Кале знищивъ вихоръ захôдну дѣльницю и змѣвъ зъ поверхнѣ землѣ безъ слѣду лѣхтарню морску, въ пристани-жь хопивъ 11 кораблѣвъ. Бельґія и Голяндія, краѣ плоскѝ, потерпѣли вôдъ вихру не лише вздовжь морскихъ берегôвъ, але и далеко въ глубину сушѣ. На рѣкахъ и на каналахъ сплавныхъ кидали филѣ кораблями, якъ орѣховыми лушпинами, они ударяли о себе и розбивали ся. Гати на рѣкахъ и каналахъ, валы охороннѝ вôдъ стороны моря и камѣннѝ греблѣ, до котрыхъ приплывають кораблѣ, всюды понищенѝ. Страты обчисляють на кôлькадесять міліонôвъ голяндскихъ ґульденôвъ. Найбôльше жь людей погибло вôдъ разу на Шельдѣ, де пароходъ англійскій упавъ на бельґійскій корабель и пробивъ его на скрôзь, при чôмъ самъ пукъ и оба потонули. Чимъ дальше на всхôдъ ставала буря лагôднѣйша. На Балтійскôмъ мори наробила буря въ недѣлю богато шкоды даньскимъ рыбакамъ та позаливала деякѝ низшѝ прибережнѝ мѣсцевости въ Нѣмеччинѣ, якъ часть Любеки и Ростока.

віда мало лишити ся на становищи тôмъ, що доси занимали, щобы обманити неприятеля, а решта компаніѣ цофнула ся поки що на Снесниця-планину [7]) и мала ударити въ данôй хвили несподѣвано, зъ боку, на нападаючого Ивона Спутича.

Закимъ тѝ приказы выконано, капітанъ приклинавъ ще разъ передъ себе Топона.

— Слухай — промовивъ до него — скажи менѣ щиро, що тебе спонукало до того, що ты прийшовъ остерегти насъ?

— Колибъ инпѣ Ивонъ Спутичь побѣдивъ, я мусѣвъ бы ще довго ждати на нагоду пôмстити ся на нѣмъ — вôдповѣвъ Топонъ щиро.

Капітанъ покрутивъ головою, але не сказавъ бôльше нѣчого, тôлько додавъ ще Правнѣцови приказъ, щобы Боснака яко полоненого задержавъ при своимъ вôддѣлѣ ажь до дальшого заряджения; вôдтакъ пôшовъ зô своими людьми на умовлене становище.

(Дальше буде).

[7]) Пôвнôчный спадъ Пуга-горы.

Штука, наука и література.

— **Мужичка.** Такъ зве ся (вчера выставлена) драма К. Писанецкого-Ванченка. Єѣ нагороджено другою нагородою на конкурсѣ Выдѣлу краєвого. Драма та не зробила такого враженя, якъ бы по конкурсовôй штуцѣ можна сподѣвати ся. Чи Галичанамъ не зрозумѣлѝ декотрѝ обставины житя украиньского, чи таки темать драмы занадто незвычайный (бодай для насъ) — досыть, що публика не вынесла доброго понятя про штуку. Найдивнѣйше се, що — якъ мы чули вôдъ декотрыхъ членôвъ комітету, котрый роздававъ нагороды — въ читаню здавала ся та драма дуже доброю, а тымчасомъ на сценѣ мало подобала ся. Молода богата вдова Варецка для примхи, зъ нудьги звела зъ ума Олексу Стокача, гарного пареня сельского. Олексѣ такъ подобала ся панѣ, що вôнъ для неи и свою любу Катрусю покинувъ. А Катруся мстить ся за то не на Олексѣ а на пани, котра зруйнувала ѣй щасте, хочь обое рôвно виннѝ; мстить ся тяжко, бо убиває паню ножемъ пôдчасъ сходинъ зъ Олексою. Въ цѣлу ту подѣю вмѣшана ще просфирня зъ сыномъ (двѣ дуже забавнѝ ролѣ); коршмаръ Гершко, що купує вôдъ панѣ село; родичѣ Катрусѣ, понова панѣ, пасѣчникъ и селяне. Просфирня (та, що просфоры пече) хоче свого недовченого сына Яшку оженити зъ панею, але то ѣй не вдає ся; зъ того выходить кôлька цѣкавыхъ колізій. Се дѣевѝ особы и коротесенькій змѣстъ драмы. Зъ оброблення видко, що писавъ єѣ чоловѣкъ познакомленый зô сценою (Писанецкій — артистъ) и майже всѣ появы особъ та подѣй (крôмѣ хиба танцѣвъ) выходять умотивовано и зручно. Та щожь коли головный засновокъ драмы (безъидейна, а можна сказати, досыть низька любовь знудженои панѣ до здорового гарного парôбка) самъ собою нѣчимъ для публики не симпатичный. Головна (якъ судити зъ титулу) роля „Мужички“ Катрусѣ має выявити намъ душевну муку зведенои въ надѣяхъ дѣвчины. Алежь она показує ся надто мало на сценѣ, щобъ бути героинею, а єѣ довжезный монольоґъ въ послѣднôй дѣѣ (на ладъ старосвѣтского довгого балакання до самого себе), хочь и вôддекламованый п. Лопатиньскою добре, и довга сцена зъ ножемъ не выстарчають, щобы выскати симпатію зрѣтелѣвъ для неи та вповнѣ оправдати єѣ страшный вчинокъ. Може бути що штука выдалась бы лучшою, коли бы декотрѝ артисты поняли якось инакше свои ролѣ, хочь и симъ разомъ не можна имъ вôдмовити великои дбалости о выставу штуки. Выходить зъ того практична рада така, що передъ роздѣломъ нагородъ за конкурсовѝ штуки треба ихъ выставити на сценѣ, щобы дôзнати ся, чи они й на сценѣ добрыми выдають ся, а не лише въ читаню.

Телеграмы.

Вѣдень 30 падолиста. Въ станѣ здоровля міністра ґр. Шенборна не настала нѣяка змѣна. Є. Вел. Цѣсарь и Найдост. Архікнязѣ Кароль Людвикъ и Вікторъ звѣдували ся про станъ здоровля міністра.

Римъ 30 падолиста. Поки що зложено слѣдуючу лісту нового кабінету: Цанарделі— президія и справы внутрѣшнѝ; Саракко — справы заграничнѝ; Соніно — скарбъ; Вангеллі — фінансы.

Римъ 30 падолиста. Агенція Стефаніого доносить зъ Ріо-Янейро, що командантъ звороховленои фльоты, адміралъ Де Мелльо вôдплывъ зъ кôлькома своими кораблями изъ заливу пôдъ Ріо-Янейромъ и поплывъ, не знати куды; здогадують ся, що кудись на полудне.

Парижъ 30 падолиста. Cocarde доносить, що россійскій амбасадоръ Моренгаймъ мавъ сказати, що выѣде зъ Парижа, скоро президентомъ міністрôвъ стане Спіле.

Берлинъ 30 падолиста. На засѣданю парляменту высказавъ президентъ именемъ Палаты обурене зъ причины замаху на цѣсаря. Приѣхала тутъ цѣсарева и зробила візиту ґен. Капрівіому.

Марсилія 30 падолиста. При нагодѣ ревізіѣ въ домѣ у пôдозрѣного о анархістичнѝ дѣла чоловѣка, выкрыто 20 метрôвъ довгій тунель, въ котрôмъ знайдено порохъ и матеріи потрѣбнѝ до выробленя дінаміту. Арештовано трохъ людей.

Орлеанъ 30 падолиста. Слѣдство, розведене за надавцемъ експльодуючои коробки, висланои до Берлина, не выкрыло нѣчого. Суть лишь ознаки, що виновниками були якісь люде приѣхавшѝ зъ Лондону а належачѝ до громады интернаціоналôвъ.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893, пôсля львôвск. год.

Вôходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	**5·26**	11·11	**7·36**	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	**11·11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	**11·33**	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	**10·56**	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	**8·01**
Белзця.	—	—	9·56	**7·21**	—	—

Приходять зъ

Кракова	3·08	6·01	**6·36**	**9·41**	9·35	—
Пôдволочискъ	2·48	**10·02**	**6·21**	9·46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2·34	**9·46**	9·21	5·55	—	—
Черновець	**10·10**	—	**7·11**	7·59	12·51	—
Стрыя	—	—	**1·08**	9·06	**9·52**	2·38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Числа товстѝ, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Часъ поданый пôсля годинника львôвского, вôнъ рôзнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

Надôслане.

Дръ Евгеній Олесницкій

адвокатъ въ Стрыю 127

перенѣсъ свою канцелярію зъ рога улиць Третого Мая и Едварда Гошарда до дому фізика дра Серковского побôчь ц. к. Старостсва.

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Крěховецкій.

Передпослѣдный мѣсяць | Передпослѣдный мѣсяць

Велика 50 рентова льотерія зъ Инсбрука

ГОЛОВНА ВЫГРАНА 129

50.000 злр. а. в.

Льосы по **50 кр.** одержати можна у пп. М. Йонаша, Кіцъ и Штоффа, А. Шелленберґа и Сына, Сокаля и Лілієна, Якова Штро, А. Х. Верфля и Шелленберга и Крайзера.

С. Спітцеръ у Вѣдни

поручаѥ

Товары каменнû и шамотовû.

Плиты бѣлû и кольоровû. — Насады коминковû. Комплетнû уряджения для стаєнъ и оборъ.

На жаданє высылаємо катальоґи

заступники для **Галичины и Буковины**

Гамель и Файґель

у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

Tschonfen-a

мармурки до остреня ножѣвъ

Выстарчить вôстре 8—10 разôвъ потягнути, а оно буде такъ остре, якъ бритва.
Для столовыхъ и кухонныхъ ножѣвъ 1·50 зр.
Для сцизорикôвъ . . . . 1·— „
Для вôдпродаючихъ и похатникôвъ добре нагороджуючій ся артикулъ до продажи, позаякъ въ кухни доконче потрѣбный.
При поборѣ цѣлого тузина высокій рабатъ.
За послѣплатою побирати можь вôдъ

F. ALBACHARY, WIEN, II.,
Cirkusgasse 29. 132

ГАЛИЦКІЙ 11

БАНКЪ КРЕДИТОВЫИ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручаѥ

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженємъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженємъ, всѣжe знаходячû ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженємъ, будуть опроцентованû почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. Дирекція.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЪ

поручаѥ

найновѣйше патентоване начине кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліѥю.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручаѥ

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовû. — Каналовû насады зъ патентовымъ замкненємъ.—Збôрники на воду.— Комплетнû уряджения купелевû. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ такожь руры ляпû и кованû. — Помпы, фонтаны и и всякû арматуры.

Заступники для ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жаданє высылаѥ ся катальоґи.

З друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.